

IN MEMORIAM
ČEDOMIRU TOMIĆU

Prerano, na samom procvatu stvaralačke snage u 31. godini života smrt je 12. avgusta 1975. godine otrgla iz naših redova divnog druga, prijatelja, stručnjaka i neumornog radnika diplomiranog inženjera Čedomira Tomića asistenta Građevinskog fakulteta u Beogradu.

Rođen je 3. 8. 1944. godine u selu Čubri kod Negotina, gde je i stekao osnovno i srednje obrazovanje. Višu geodetsku školu završio je u Beogradu 1965. godine i odmah produžio školovanje na Geodetskom odseku Građevinskog fakulteta. Kao solidan student proveo je tri meseca na praksi u jednom rudniku uglja u Poljskoj. Diplomirao je 1969. godine i odmah se zaposlio u Zavodu za fotogrametriju Beograd, gde je radio skoro na svim terenskim i kancelarijskim poslovima. Stručni ispit za zvanje diplomiranog geodetskog inženjera položio je 1972. godine. Školske 1972/73. godine upisao se na posle diplomanske studije i uspešno je položio sve ispite.

Od 1. januara 1974. godine radi kao asistent sa punim radnim vremenom za predmet geodezija najpre na Geodetskom odseku Više tehničke škole, a od februara ove godine postaje asistent Građevinskog fakulteta u Beogradu.

Smrću druga Čede Tomića njegova porodica gubi nežnog sina, divnog roditelja i primernog supruga, a geodetska struka savesnog i pedantnog stručnjaka. Mi koji smo sa njim saradivali, kao i njegovi studenti, možemo reći da će nam njegov lik ostati u lepoj i trajnoj uspomeni, jer ne možemo zaboraviti njegove osobine koje su ga krasile i koje su ga uzdigle do te visine da je služio kao primer skromnog, osećajnog, plemenitog i predusretljivog čoveka i talentovanog i neumornog radnika.

Branko Džmerković, dipl. ing.
Viša tehnička škola
Geodetski odsek Beograd

IN MEMORIAM FRANCU ILCU

Na začetku meseca septembra, kada je prvo požutelo lišće počelo opadati sa drveća, neumitna je gospodarica života ponovo posegla u redove geodetskih radnika Jugoslavije. Ovoga je puta svom oštrom kosom zamahnula po iskusnom i prekaljenom stručnjaku, geometru Slovincu, Francu Ilcu, koji je u nejednakoj borbi sa smrću podlegao dana 7. septembra 1975. god. Uz veliko učešće njegove rodbine, drugova iz struke, građana, prijatelja i poznanika, bio je sahranjen u Črnomlju, gde je od 1952. god. stalno živio.

Pokojni Franjo Ilc rodio se 3. septembra 1903. god. u selu Dolenja vas, SO Ribnica, SR Slovenija. Posle završene osnovne škole upisuje se u Srednju tehničku školu u Ljubljani. Pošto mu otac nije bio u mogućnosti izdržati finansijski teret daljeg školovanja, prelazi u oktobru 1924. god. iz Ljuljane u Beograd i upisuje se kao stipendista na geometarski odsek Srednje tehničke škole. Po uspešno završenom školovanju nastupa kao diplomirani geometar svoju prvu službu u Ministarstvu finansija, generalnoj direkciji katastra i državnih dobara. Sve do izbijanja svetskog rata, a to jest do 1940. god. radi kao katastarski geometar na radovima novog premera u raznim krajevima Srbije, gde je stekao veliki broj prijatelja naročito među omladinom, a od predpostavljenih starešina bio je u tom periodu stalno ocenjivan kao dobar, savestan i disciplinovan službenik. Njegovi radovi sa novog premera često su puta bili isticani ostalim službenicima ne samo po svojoj kvaliteti, već i naročito zbog zadivljujuće estetike i urednosti.

Kada su se zloslutni tamni oblaci počeli skupljati na jugoslovenskom nebu i zasićeni fašističkim gromovima pretiti mirnim građanima, bio je pokojni Franjo Ilc premesten u dragu i voljenu Sloveniju. Ubrzo posle njegovog dolaska i smeštaja u Katastrsku upravu u Ljutomeru bio je već 1941. godine od strane okupatora odušten i proteran odnosno premešten u Beč, gde kao geometar grada provodi ratne godine. Odmah nakon oslobođenja vraća se u Ljutomer i stavlja na raspoloženje svojoj narodnoj vlasti. U to vreme bio je raspoređen na razne stručne zadatke u Ljutomeru, Novom mestu i Ljubljani, a 1952. god. bio imenovan za predstojnika sreskog, a posle ukinuća srezova za predstojnika opštinskog upravnog organa nadležnog za geodetske poslove u Črnomlju. Na toj odgovornoj dužnosti sa još nedorađenom organizacijom, slabom opremom i malobrojnim stručnim kadrom došla je do izražaja sva njegova stručna sprema, nesebično zalaganje na poslu i skoro neuničiva radna energija. Poverenu mu dužnost obavljao je stručno i savestno, unoseći u svaki posao svoje bogato geodetsko i katastarsko znanje i organizacijsku sposobnost. Kao načelnik Geodetske uprave u Črnomlju ostaje sve do penzionisanja 1968. god.

I ako u penziji ostaje Franjo Ilc zbog nestašice geodetskih radnika još punih pet godina na svoj dotadanjoj dužnosti, dok nije pod teretom godina i bolesti klonuo i povukao se iz aktivne delatnosti struke, kojoj je posvetio sav svoj život.

Njegovom smrću kolege i saradnici izgubismo ne samo vrlog stručnjaka već izgubismo i plemenitog čoveka i druga, koga su krasile samo najljudskije osobine. Zato će njegov duh ostati u trajnom i nezaboravnom sećanju svima koji smo ga poznavali.

A mi svi koji još nekovreme ostajemo iza tebe, ti sa bolom u grudima kličemo: Hvala ti i slava, družo Franjo Ilc.

Stanko Bahovec